

բերում է հայագետ Պետերմանի քննութիւնը, արտապեղով «Սիօն» ամսագրից, այդ քննութիւնը գրաւել է «Մատենագիւռութեան» Յ^{1/2} սիւնեակներ, մանր տառերուի. Անցնելով Հ. Այտընեանի միւս աշխատութիւններին, Հ. Ղաղիկեան բերում է հեղինակի գրած առաջարաններից, որոնք ընթերցողն էն ինի հայոց գրականութիւնը: Աւելի լաւ է հասկացողութիւն են տալիս այդ գրքերի մասին: Իսկ թէ որպիսի մեծ ուշագրութեանը է վերաբերի Հ. Ղաղիկեան դէպի մեր նշանաւոր բերականագիւռը, երեսում է այս տեղեկութիւններից, որոնք վերաբերութիւնը են Հ. Այտընեանի կենսագրութեան: Անա տեղեկութիւնների վերաբերինը: 1) Գրուածներ, 2) Յօրիեանին առթիւ, 3) Այտընեան Արուեստգրական հիմնարկութեան առթիւ, 4) Այտընեան և աշխարհիկ լիուն, 5) Մահուան առթիւ: Իւրաքանչիւր վերաբերի տակ հաւաք ված են միւս պատմագրաների մէջ և դաստիարակութիւնների մասին:

Եպագիտ մասրամամութիւններ բովանդակող ծրագրին է պատմա, որ «Նոր Մատենագրութիւնը» Հ. Ալիշանի բեղմանոր գործնութեան նուիրել է ամբողջ 17 երես: Ոչինչ չէ մոռացված: նոյն իսկ Ալիշանի այն կունամները, որոնք զանազան ժամանակ տըպագրի են «Բազմագիւպի» մէջ, մասրամամարձանագրաքած են (բազմագալութիւններով) ոչ միայն առված, այլ և անտիպ աշխատութիւնը:

Մի ուրիշ նորութիւնն էլ այն է, որ Հ. Ղաղիկեան, բերելով մի հեղինակի տպագրած գրքերի ցուցակը, տալիս է և այն աշխատութիւնների վերաբերինը, որոնք առանձին գրքերով չեն հրատարակված, բայց ապագա են զանազան պատմագրական առաջարկութիւնները, որոնք մասին կատարեալ, անթիրի գործ պահանջութեանը, բայց համար է պատմագրական հրատարակութիւնները, որոնք զանազան ժամանակ տըպագրի են (բազմագալութիւններով) ոչ միայն առված, այլ և անտիպ աշխատութիւնը:

